

Brancipathos dicunt greci pro morbo.
 Brantias g.raucedo.
 Bradipoza.g.generancia poros dicit Oriba.
 Brassica vt voluit qdā ē caulis n̄ trāplātar. vii. D. oēs spēs ei⁹ sic vocat. Mācer caul rōana grecoz brassica ligua rē. multe sunt spēs. Plī. brassicā greci in. 3. spēs diuiserūt crispam quā selinacūlā vocauerūt a silitudine folioz apy. al terā elīā latis folijs ex caule exeuntib⁹ vñ caulodē qdam vocauerūt. tertia est proprie appellata karambe tenuioribus folijs r simpliciōib⁹ densissimisqz amarior s3 effica cissima. Lato crispā maxie pbat. deinde leuē grādibus folijs caule magno. r ifra. siluestris sine erratica. aliq pentaē vocant inimicissimā vino: qz p̄cipue vitē fugiat. r si nō possit fugere imozif. folia h3 bina rotūda parua leuia plācis oleris similitoz candidior satia r r̄sutor rē. plures alias D. alibi describit. vide qz a supraposita tertia spē quā karā be vocat arabes caulē corūb vocant. lapsana ē. Plī. inter siluestres brassicas asserit de qua infra in la.
 Brata arbor. Plī. in helimeos nascens cipresso silitis exalbidis ramis iocūdioris vt odor cedri accēso ligno rē.
 Bregma capitis. g. occiput Dibafti. ca. d. dolore capitis sic ēt exponit in lib. de doctrina greca iterdū pro cōmissura ipsa occipitis ponit. Demostenes vero ca. de peritissimo faciēdo medicinā capitis dicit sic vocari.
 Brequequion Ste. antepersica infra in p̄coqua.
 Brioteris. D. nascit in locis algosis radix est eius aspera et stricta r sibi coherens gustu dulcis.
 Brion herba est duoz cubitoz longa virgas multas r tenues hīs in quib⁹ folia nascunt lepidio silita mollia r alba r in sumo virgāz. p̄fert semen florem album hīs.
 Brion Theodorus. Plī. li. de simplici medicina vocat ingt stagnus in quercub⁹ aut populis albis rē. Plī. li. iz. brion populi albe optima r circa gnidū aut cariā in sitientibus aut sicis asperisqz secūda in lītia cedro rē. vñ ynceō hac Ste. brion spugicon a sena r exponit qz est muscus.
 Brion maritimū Dyascozi. super saxa r testas in mari altaz habens minorem r stipticam rē.
 Brion p̄teera exponit in libro de doctrina greca qz ē alga. r alibi ibidē qz est muscus. Plī. in libro. xxvii. brion marina herba est nō sine medicamie lactuce folijs silitis rugosave luti cōtracta sine caule ab vna radice exeuntib⁹ folijs nascit in scopulis maxie testiqz terra cōprehensis rē. Dyas. licena que supra petrā hūidā nascit brion est rē. Et sic hoc nomē trib⁹ rebus vñ conuenire istī plante marine r qz vñ vñ nec r alteri plante primo a Dyasco. descripte. Ste. brion talassa est tabelebū marinū r est muscus. nam in Auicē. est capi. de musco r in arabico scribitur tabeleb. scripsit Ste. bryon qz ē a greco scriptū per. ypsilō qd semp. p. y. accipit.
 Brionia iā supra ostēdit qz ē vitī alba g. g. d. āpellos leuce.
 Britanica. D. herba ē folia hīs silita lapatio agrestis sed nigroza r lanosa gustu stiptica astam longā radice parua. Plī. folia h3 longa nigra r radice nigra flores iubones vocant. in britania fuit pri⁹ iuēta. hec apd Auic. bertanich vocat libro scō. liber antiquus hec eadē r vltra in locis nascitur montuosis humidis r argillosis r asperis. dāofa mos a quibusdāz dī. Britanicus britanicā vocat in modū lactuce crescere dicit.
 Brochiron r vroco grece ps gutturis vñ cāna ipsa pulmōis Pan. ca. d. sputo sanguis r ifra ex pulmōe āt aut ex vroco Bromi. g. auena qz vroco liber de doc. gre. r facti rē.
 Bromos. Plī. semen est herbe ferentis spicā nascit iter vitia segetis auene genere r folio r stipula triticū imitat in cacumib⁹ depēdentes puulas veluti locustas h3 semē vñ le ad cathaplasmata rē. Ste. bromes ē hamemanū massū Bromū dicit romani spumā. Dya. scōaz spēs altiomū qd est

lib. zo. cap. 9. in p̄m.

li. zo. ca. 9. vltra medius. lib. iz. cap. 18. vltra mediu.

lib. iz. cap. 29. in p̄m.

cap. 8. p̄ p̄m.

lib. 25. cap. 3.

lib. 22. ca. vltio. p̄ p̄ fi.

spuma maris dicit plenā esse bromo. Alex. ca. de diffinte. ria qñ igt cū ea febris adest vlcera i bromi dant r sozdi Broncoceleon. Corneli⁹ celsus sic vocat greci Xdanf rē. tumorē crescētē inter cutem r tracheā arteriam.
 Bronchos grece brachus. scribunt tñ vrochos. nā gama lit tera ante chi qd sonat ch voces n. littere assumit.
 Bruchuli in tertio libro Almas. ca. de sale cōditis ē spēs lo cūstaz qui aliqñ intantū abūdant in terris arabū qz ter. ram tegunt r fruges comedūt r herbā. qre p̄tra eos agre. gāt sic i exercitiū ipsosqz colligūt r cōdūt salfos r istifos Brumaria apd Dya. vocat plāta dicta ab eodē lētopodion vel lētopodiō qz. A. vocat artanita ifra in le vt supra i ar. Bruontbalusum Ste. est t̄babelebū marinū. voluit dicere brion r est muscus maris.
 Bubani in scōo p̄tice Daliaba. pro olibano scribit.
 Bubus. g. nabo. Bublō apd. D. marubiū nigrum.
 Bubonocelon vocat greci qñ ignē varicib⁹ iplicat Corne. Buboniō Ste. ē bertomū ifra i bantomen. Xluis celsus.
 Bubonocilli dicit f̄m Paulū h̄ites repturā inguinis.
 Bubon grece inguen li. de doctrina gre. yunon.
 Bubo dī apud nos āpa ipsius inguinis.
 Bubi radii. y. p̄tice T. ali. ca. d. radiceb⁹ exponit qz est Buburimus Alex. ca. de diffinteria ē Xradix cappar. rugitus intestinoz: r est nomen ficticiū.
 Buchor ara. vapor fumigium.
 Buchormariē est dictu vapor vel fumigium marie. Auicē. dicit qz est artanita in capitu. de artaniba. sed qz nō sit ap. paret per hoc qd dicitū est supra in artanita r p̄ Almas. ca. de appoplexia. in clifleri nāqz qd fac ibi ponit artbātibā r bucoz mariē. apd Scr. vñ bucoz mariē ē ciclamē.
 Buceron apd. D. multi ingt farina fennogreci sic noiant. sed Plinius buceron vocari dicit ipsūm tē fennogreci: r est dictu bouis cornu ad silitudinē tecaz ei⁹ ad conna bouz. Budereg ca. in Sera. tricentesimo quinquagesimo nono.
 Budereg apd. A. ē plāta quā. D. erimō vocat: r ē sile eruce Bugenis sic scribit in scōo. A. sed in ara. scri. Xō q ifra i er. biē bnyanis ifra q. y. lfa ē vocat: r p se syllaba ē peucedana nuz: vt p̄ p̄ xordis illi ca. in ca. de paucedano apd Dya. r Sera. ex dictu Hal. r vocat apd Sera. herbarum.
 Buglosa. g. dictu bouis ligua Plī. enframū dī ifra in en. Bugloson. g. piscis dictus solea.
 Bulbus f̄m. D. duas h3 spēs diferentes coloz. dicit qz nu bens est bonus stomacho r amarior est melior. ambe spēs comestibiles. r. A. dicit qz est cepe parū qd cōdit. Jte. D. ca. de cāna vbi dicit qz radix eius cū bulbo extrahit in ifra corpozi. A. dicit cū cepe siluestri qre bulbus vñ cepe silue. stre. Jte Joān. Sera. ca. de augentib⁹ in coitu dicit qz ē ce pe capelle. Tandē Auicē. suo capitu. conat ipsum notifi care: r non videt plene sciuisse qd sit. Plī. inquit genera greci h̄ facere buluinetanion pytiō accoogia egyptias bis erichio rē. Et ex libro Albany buberigi ingt h3 cepas puas siles cepis croci folia silita folijs porroz flores siles florib⁹ viole rē. nec p̄ hec noia scio qd sit p̄po noie bulb⁹. Apd Plī. vñ sepe vocat bulb⁹ ois radix rotūda silita cepe. Bulbus emeticus qd est dictu. g. vomitus est narciscus f̄m Dya. capitu. de narcisco. Item ab eodem vocatur bulbus emeticus quedam planta que nominat hermocales. Jte alia bulbus metepiscus. D. quem neuseatitem vocant folia dura similia bulbi nostri qui in vna est habet in quo frutice est bulbus niger rē.
 Buloquinum apud Dya. dicit mandragora a quibusdam.
 Bule in secundo canonis Auicē. sic scribitur sed in arabi. bel r sunt tres medicine scilicet sel bel r sel que s̄l apud Serapio. describuntur r sunt fructus indie.
 Bulimos vel yulimos dicit grecus. nos vero bolismum dī

lib. 21. cap. 7.

lib. 25. cap. 8. circa p̄ cap. 11.

lib. 21. cap. 17.

cap. 11.

lib. 25. cap. 8.

lib. 25. cap. 11.

timus r est fames vaccina.
 Buloborum Pan. ca. de fractura aurium.
 Bulor arab. glans r secūdi eos castanea r ē spēs eius.
 Bulengi in p̄tice Daliabatū est absintibium.
 Bulunge ara. ciconia.
 Burnas Stepha. est tertū agreste r est rapa agrestis. s3 pu to qz voluit dicere bubas: vt supra qd est nabo.
 Bumelia f̄m Plīniū vocatur quedā species fragini.
 Bunca in libro. iy. Almanozis ca. de aromatibus est qd. 2. bunchum vocat prolixiusqz cap. facit r dicit qz est res dela. ta de lamē. in arabico tñ scribitur bunchum.
 Bumon. D. aut action dicit. basta h3 quadā r longaz digitū grossitudinē hīs. folia minuta ab apio sic cōlādū. flores sic anetū. semē odoratū sicut insuliamū sed minus rē.
 Bupleuron Plī. in nūero herbaz sponte nascētū hāc gre ci h̄it caule cubitali folijs multis longisqz capite aneti. lau datum. in cibis ab. y. in medicina glaucone r nichādū. son nat in greco bouis costa.
 Bupleuris est aial rariū in Italia silitū scarabeo lōgipedū fallit inter herbas bouem maxie: vñ r nomē adiuuent de. uozatiqz tacto felle ita inflamat vt rumpat rē.
 Buprestin ēt vocat Plī. plantam que quīs a grecis in cibo laudatur boum tamen est venenum.
 Burachū in p̄tice Daliabatū pro baurach scribitur.
 Buraket ara. anas que r bac dicitur apud. A.
 Buranie Jo. Se. ca. de moribus venenosorum exponit qz est alfeire. ergo est vitis alba.
 Burdi ara. exponit apud. A. qz est papyrus. nec est putādū qz sit papyrus de qua libri sunt. sed planta aquatica velut iuncus latus quo faciūt arabes sestariola pua vbi spēs in. uolunt que sestaria dicit kirtes. antiquitus tñ ex eo fie bant carte ad scribendū. Et ego vidi Rome i monasterio antiquo priuilegia r alia infra in bis cartis scripta. exten. debant nāqz dilatati r superponebat series vna p̄ trāstuer sum. alia per longū: r limiti quodā glutine cōpimebant i tñ qz ad tenuitate cartarū redigebant. de gbus cartis de papiro qui fuit mā eaz r de glutine eaz r de mō faciēdi Plī. longū sermonē scripsit in li. iz. ca. de papiro. In Da. lauy dī ara. burdū r est herba nascēs in locis hūidis hīs folia lōga vt gladiolus. sed nō sunt acuta. r ifra in papiro.
 Burida apd. A. qd sit ignoz. vide tñ an sit burith de quo supra. nam proprietates eius videntur ad ipsam pertinere. verum in arabi. scribitur buchifa.
 Busadum scripsit Ste. pro bassed qz corallus est.
 Busuri apd. A. i ara. scribit busir ē qz apd. D. vocat flomos qd latini taxū barbasuz dicit. nota tñ qz vbiqz in illo ca. apud. A. h̄ēt flos bñ apparēs in ara. h̄ēt aureus: r sic xcor dat cū. D. cetera vñ ca. cōcordant nisi qz. A. plura obmisit.
 Busurū r balum apd. A. sunt dactili imaturi. r oia noia re. perta in illo ca. sunt noia dactiloz. nā apud arabes diuer. sis nominibus vocātur f̄m varietates r spēs ipoz cōter ara. oēs tamar vocat. Burungi supra in abungi.
 Butalmon. g. latine bouis oculus sonat apud. A. vocat ocu lus vacce r bigar r vñ cotula ex descriptione eius a. D. r in Se. libro. In antiqua tñ trans. D. h̄ēt qz h3 flores nigros. sed apud Se. ex verbo. D. h̄ēt qz h3 flores citrinos siles florib⁹ camomille. silit r. A. qre vñ corruptio in textu antiq̄ Dya. in vero exemplari. Buoptaron aut blan dicit. astaz eycit mollē. folia maratri silita. floz mellinū hīs sicut an. timus r maiorē oculo silem vñ r nomen accipit. nascit in ciuitatib⁹ rē. Plī. butalmon silitis boui oculis folia h3 feni. culo silita circa opida nascēs fruticosa caule. mlti calchiā vocat. r idē etiā in libro antiquo de simplici medicina. Jte3 f̄m Dy. multi temperuam butalmon vocant credas nō recte. s̄pilit r f̄m Plīni.

Buzeidem ara. dicebat Iudens qz est bistorta extimatione poti⁹ qz qz sciret. In glosis vñ Almasozis lib. iy. sup satirio scribit qz ē spēs satiriois c⁹ radix h3 velut digitos. qd si est verus ipsa est illa que palma christi a modernis vocatur: nam sine dubio ipsa est species satyrionis.

Littera greci oino caret r ei⁹ sono: latini vñ ipsa in grecis dicitur. tñ vñ sunt vbi greci. k. vel. x. que chf apud eos sonat scribunt. sed arabes. c. lram eo sono quo nos pferimus: r ipsi pferunt aliqñ maxie occidentales. orientales vñ eides. J. se sonum attribuunt semper vnde orientales dicit ca. tin qz occidentales caci vocant r est annulus.
 Cabalina herba dī ypozis vbi i li. d. doc. gre. r cauda eqna.
 Cabalitis species storacis f̄m. D. ca. de storace.
 Cabar ara. cappar. b. pzo. p. littera.
 Cabustum aliqñ repit de aliq̄ medicina. r arabes dicit ca. bzoz r est dictu cyprense a cypzo insula. vñ. A. qñ dicit ali cubi de aliq̄ medicina cabusia itelligendum ē cyprensis.
 Cabezi Ste. scripsit pro cubeze.
 Cacabus veneris papauer palustre. nimpbes idem r est ne nufar de qua infra in ni.
 Caccabū plāta venenosa qz a. D. dozignū vocat dō q ifra i do.
 Caccabū ēt dī spēs strigni qz vocat kekengi ifra i stringno.
 Cacetica. g. mala bitudo vt Cassius fely. inde cacetia. sed cachexia dixit grecus vt idem Cassius ca. de doloze vesice aliquando cachoetica inuenitur adiectiuum vt apud. D. ca. de alofanthos vlcera cachoetica.
 Caeuille ara. plāta ē i Se. descripta qz a nobis ignorata est.
 Cachochimia. g. plenitudo maloz hūoz a cacoz qz est ma lum r chimus humor kakochimon exponit in lib. de do. ctrina greca malis humoribus laborans corpus.
 Cachoetes. g. qdā vlcus oculi ifra in vlcera r i pterigion.
 Cachotrophia malignitas passiois alie vt Demosie.
 Cacrelegū i. y. Dalia. ca. d. succis expōit qz ē acetū r ifra pa rū. ē fex liembze p fece aceti expōitū. s3 i. ly. eiusdē ca. d. ef fimera ab opilatōe dī. vngat cū olo cacrelegi. qre ibi n̄ vñ acetū. Jte ca. de apatib⁹ cū pane igt cacrelegi r faria oz.
 Cachzeos Theo. Plī. li. d. simplici medicina. ferula (dei rē. igt c⁹ semē acrocis rē. deide imediate fac aliō ca. de ferula cū quo xcordat cū. D. ca. de ferula. qre vñ qz sit alia spēs fe rule. liber atiqu⁹ d simplici medicina. ferula quā greci nar. tecos vocat c⁹ semē cachzeos succus galbanū dī.
 Cacrinos. D. dī vocari semē cuiusdam spēs libanotidos i ca. de libanotido. sed dī kakrios infra in ka.
 Cacrion Plī. ca. de bis que ferunt qrcus pter glādes. ferunt ingt roboza r cacrion. ita vocat pilla in medicina vrendi viz hīs. gignit r in abiete karice tilla nuce platano postqz folia cecidere yeme durās. r iet nucleū pineis sile is crescit in hyeme apit vere pilla tota caditqz cū cepit crescere rē.
 Cacule vel cacole ara. est cardamomum.
 Caditbeleil exponit Stepha. qz dicitur grece aedion elafu.
 Cadimia seu katimia grecū est. apd. D. cadimia scribit. ara. vñ climia r aliqñ alkimia r idē sūt oia noia ista cadūt sup tres medicias. Una q̄rū ē fum⁹ qz eleuat a q̄libet metallo qñ purificat in fornace siue sit aurū: r tūc ē climia auri si ue argētū: r tūc ē climia argēti. siue es sic p̄z p. D. ca. d. cadim. ia. r p. A. ca. de climia. Alia ē lapis calaminaris qz vulgo calamia dī: quo tigit es fitqz auricalcū c⁹ fum⁹ sublimat⁹ ē tutia sic p̄z p libzū vigesimū octauū Zharauy qz ē de p̄pa. tiōe mediciaz simpliciu. Alia inēf i mieriis metalloz ma. xie eris sic p̄z p. D. ca. d. cadimia i qz ē cadimia vocat t̄bu. ciā solidā qz sit p̄ sublimationē qñ sit auricalcū quā alexan. drinam dicim⁹. r hoc tāgit ēt ifra qñ dicit. multi vñ ponit ferreas astas rē. dīc ergo cadimia bona est cypria r potri.

lib. 16. cap. 9.